

REVISTA ARTISTILOR DEDICATI

ISSN 1844-3133

REVISTĂ EDITATĂ DE *LICEUL DE MUZICĂ ȘI ARTE
PLASTICE*

„CONSTANTIN BRĂILOIU”, TÂRGU-JIU

Fondatori: Chesnoiu Doina, Haidău Grigore
Savu Aurelia Carmen, Vasiloiu Gheorghe

Președinte de onoare
Sublocotenent Haidău Cătălin

Director
Prof. Dr. Pasăre Dumitru

Redactor-șef
Prof. Ionel Cioabă

Redactor- corectură
Prof. Eva Bistreanu

Colaboratori:
Prof.pt.înv.primar,
Hirean Vasilica-Delia
Prof. Negru Elena
Prof. Dr. Popescu Mihaela Sanda
Prof. Lupulescu Carmen

Elevi:
Vlad Mariana
Popescu-Dascalu Diana
Delcea Daiana
Popazu Andreea Alina
Andreea Golumbeanu
Băiatu Maria-Andreea
Gheorghe Cosmin Bărboi

Copertă/Design
Pițurlea Ovidiu

» *Ediție Specială* «

**Revista *Orpheus* este publicată la inițiativa unor cadre didactice și
elevi din învățământul gorjean, membrii activi ai aceste revistei.**

Sumar

Anul VIII, Nr. 14(2) • mai • 2012 • ISSN 1844-3133

• EDITORIAL

03

• ARTICOLE ȘI STUDII

09

• TINERII ȘI CULTURA

Poezie: 17

Proză: 19

• ȘTIRI LOCALE

28

• CURIOZITĂȚI ȘI DIVERTISMENT

33

Odată, o maimuță din neamul Anecdotic ,
Venind la sfat pe-o creangă de arbore exotic ,
A zis : Atențiune ! Sunt foarte afectată !
Tot circulă o vorbă , deloc adevărată
Că omul ar descinde din buna noastră rasă .
Ba chiar ideea asta îmi pare odioasă !
Și , zău , savantul Darwin , tot neamul ni-l jignește
Când spune cum că omul cu noi se înrudește !
Ați pomenit vreodată divorțuri printre noi ?
Copii lăsați pe drumuri sau arme de război ?
Am inventat , noi , cipuri și alte drăcării ?
Însemne sataniste , otrăvuri , șmecherii ?
văzut-ați pe vreunul , retras în jungla deasă ,
Ca să scorească arma distrugerii în masă ?
Tot ce lăsăm în urmă , când mai sărbătorim ,
E biodegradabil . Natura o-ngrijim .
Iar omul otrăvește , în fiecare zi ,

Păduri , câmpii și ape , și zărilor-azurii . . .
N-avem starlete porno sau dive-travestiți ,
Și , orișice s-ar zice , nu suntem troglodiți !
Cine-a văzut în hoardă la noi bolnavi mintal ,
Drogați , lacomi de sânge sau homosexuali ,
Escroci , bandiți , gherile sau vreo tutungerie ?
În neamul nostru nobil nu vezi așa prostie !
Noi n-avem mafii crude în stirpea noastră-aleasă ,
Nici teroriști , nici dogme , nici luptele de clasă . . .

Cât am bătut eu jungla , scuzați , n-am observat
În obștea maimuțească vreun cocotier privat .
Urmând calea cea bună și , evident , corectă ,

Adolescenții noștri părinții și-i respectă .
În ierarhia noastră , cum e firesc și drept ,
Devine șef acela viteaz , agil , deștept ,
Capabil viața obștei s-o țină , s-o păzească ,
De rele și primejdii turma să și-o ferească .

Adesea șeful nostru își riscă mândra blană ,
Ca turmei să-i găsească loc de dormit și hrană .
Pe când , priviți ! La oameni , ferească Domnul sfânt,

,

Şefi sunt cei fără suflet şi fără de cuvânt ,
Corupţi , vicleni , jigodii , cu gura cât mai mare ,
Nebuni după putere şi după bunăstare !
De turma lor n-au grijă nici cât un bob de mei ,
Contează doar averea şi înmulţirea ei .
Nu veţi vedea vreodată , cât soarele şi luna ,
O minte de maimuţă dospind în ea minciuna .
La om , tot ce înseamnă minciună , intrigi , ură
Sunt legi de referinţă , a doua lui natură .
Chiar dac-aş fi silită de vreun laborator ,
N-aş deveni vreun Iuda ori vreun informator . . .

Thank You

Și iată înc-un lucru, din lumea mea, frumos :
La noi nu se întâmplă război religios ,
Nici sfinte inchiziții , nici libertăți în lanțuri ,

Nici chefuri după care să ne culcăm prin șanțuri ,
Nici ordine mondială , și nici naționalism ,
Și nici vreo îndoială ce-aduce ateism . . .

E-ADEVĂRAT CĂ OMUL , ACEST BIPED, GUNOI ,
ARATĂ CA MAIMUȚA , DAR N-A DESCINS DIN
NOI !

Când scrii o carte...

Erik Satie sau posibil îndreptar muzicologic

Cuvânt înainte

Poate că surprinde cuvântul **ÎNDREPTAR** într-un domeniu în care au existat și continuă să existe creații în fața cărora noi, trăitorii spațiului incert, trebuie să ne înclinăm.

Prezența avangardistului Érik Satie în *Impresionismul muzical francez*, ne redimensionează noțiunile; începem să înțelegem *diletantismul*, nu ca pe o nepricepere ambițioasă, ci ca pe începutul unui exercițiu de iubire prin care acceptăm înnoirile ca pe întrupări ale aceluiași suflet. Chiar dacă italienii își revendică etimologia (*delecto, delectare* – a se distra), originea cuvântului rămâne totuși, latinescul *dilectio* – *dilectionis* – iubire. Sinonimul său, *amatorismul*, poartă aceeași istorie fixată a iubirii: *amo-amare*. Tot iubirea e calea spre înțelepciune în *fileo-sofia*.

Alfred Érik Leslie-Satie, Érik Satie, se naște la 17 mai 1866, în Normandia, la Honfleur. Situat pe malul de sud al estuarului Senei, Honfleur este o avangardă a evenimentelor moderniste de la interferența secolelor XIX-XX. Eugène-Louis Boudin (1824 - 1898), pictor al peisajelor marine, va aduna în

jurul său pe Gustave Courbet, Claude Monet, formând *Școala de la Honfleur*, precursora a impresionismului francez. Tatăl, normand, era agent maritim. Mama, de origine scoțiană, se stinge din viață când Érik avea 6 ani. Primele lecții de pian le primește de la organistul locului. Tatăl se recăsătorește cu o tânără profesoară de pian care îi decide înscrierea la Conservator în 1879. După doi ani este exclus și readmis în 1885. Acum începe aventura celui care a influențat *Impresionismul* muzical, cel care prin libertatea expresiei sale artistice a militat pentru libertate; creația sa este cronică muzicală a modernității. A citi epoca în creația lui Satie, înseamnă a-i înțelege *diletantismul* ca pe un gest de supraviețuire și ca pe un exercițiu de creație. Satie are harul de a te contamina cu spiritul *avangardei* și de a-ți induce neliniștea căutării; nedefinitul creației sale determină o percepție multiplă, pentru care considerăm potrivit termenul de *avangardism perceptual*. Satie este *avangardist* pentru că e *diletant* și e *diletant* pentru că este *avangardist*. Prezența lui Satie este un *joc* inițiativ pentru deprinderea seriozității. *Diletantismul* său este o copilărie a spiritului care poate avea cruzimea necunoașterii sau candoarea începutului.

Ce alegem? De noi depinde!

Iubirea ca *ÎNDREPTAR* nu prisosește niciodată.

Prof. Dr. Mihaela Sanda Popescu

E GREU SĂ FII ȘCOLAR!

*Prof.pt.înv.primar,
Hirean Vasilica-Delia*

Pentru unii copii, a fi școlar reprezintă o grea încercare : programă încărcată, teme cu duiumul, stres.

Mediul școlar diferă considerabil de cel familial, din care provine copilul: orare ferme, învățare zilnică, un colectiv de copii cu comportamente variate etc. Totul implică solicitări și asumare de responsabilități; trebuie însușite roluri și statute diferite de cele de acasă. De aceea copilul prea dependent de familie se adaptează greu și uneori drumul său este mai anevoios și mai stresant decât al celorlalți.

Elevul trebuie să aibă capacitatea de a se supune unor norme, reguli, să-și formeze unele deprinderi de comportare civilizată, o anumită independență comportamentală și afectivă.

Copilul dependent nu este capabil să se afirme prin procesul de învățare, de multe ori nereușind nici măcar să

se implice în acest proces, fără a discerne ceea ce este important pentru el.

Din cauza lipsei de încredere, el intră într-o stare de panică și anxietate ori de câte ori îi sunt retrase suportul extern și ajutorul. Mai mult, lipsa încrederii în sine poate determina formarea unei imagini greșite despre copil, datorită modului său de a reacționa – devine mai lent când dorește să realizeze o sarcină nouă sau, pur și simplu, renunță atunci când aceasta este mai dificilă. Diminuarea atenției față de sarcinile școlare și tendința de a căuta ajutor extern pot fi însoțite, atunci când subiectul este mai dificil, de tendința de a da vina pe ceilalți pentru propriul insucces.

Neîncrederea în sine reprezintă unul dintre factorii cei mai importanți ai eșecului școlar.

Independența în acțiune nu apare în mod spontan. În consecință, adulții nu trebuie să se cufunde într-o așteptare pasivă și nici să persevereze în ignorarea nevoii de ajutor, de sprijin resimțite de copil. Primul pas pe care orice adult trebuie să-l parcurgă în relația sa cu copilul dependent este de a-l face să se simtă în siguranță, de a-l

ajuta să abordeze sarcinile de învățare. În această etapă trebuie să-i oferim copilului spre rezolvare sarcini cu posibilități limitate de alegere, pentru a-i forma sentimentul de persoană ce poate acționa fără suport extern.

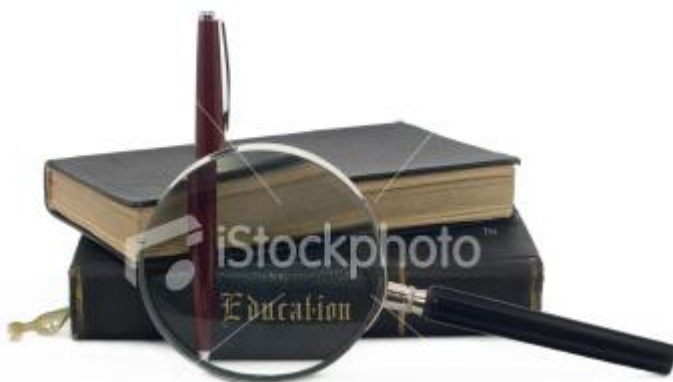
Pe parcursul interacțiunii cu copilul, un loc deosebit de important îl deține aprobarea socială, care are menirea motivării, a dinamizării, a desprinderii lui de ceilalți în procesul realizării independente a unor acțiuni cu semnificație pentru sine. Recompensarea socială trebuie realizată și ea gradat: la început lăudând copilul pentru comportamentele bune, independente de ceea ce dorim să realizăm, apoi pentru inițierea unor sarcini de învățare, în vederea atingerii obiectivului propus. Deși există mulți adulți care nu au încredere în metoda laudei, ea poate fi deosebit de eficientă atât în familie, cât și la școală. Orice copil răspunde bine la încurajarea autentică, venită mai ales din partea celor pe care el îi iubește, îi respectă, dorește să-i mulțumească.

Un alt pas în desprinderea copilului din dependența față de ceilalți constă în a-l învăța cum să rezolve probleme, cum să gândească cu privire la ce are de

făcut, să învețe că încercările sale de a lua decizii sunt adecvate și că deciziile se bazează pe descoperirea elementului esențial. Dialogul va avea la bază întrebări clare, precise: „Vei face așa sau așa?”, „Cum ai mai putea proceda altfel?”, „Cum este indicat să nu procedezi?”.

Independența achiziționată trebuie menținută, lucru realizabil dacă vom reține că orice copil se dezvoltă echilibrat prin încurajare și nu prin dezaprobare, prin laudă și recompensă mai mult decât prin pedeapsă.

Nimic nu e simplu când e vorba de copil și educație.

Nu voim a fi un stat modern oarecare, de o precocitate și îndrăzneală care să uimească lumea. Având conștiință de ceea ce suntem, simțindu-ne români mai mult decât coborâtori ai romanilor și chiar decât cetățeni ai României, voim, în cea mai strânsă legătură cu tot ceea ce a fost sănătos în trecut să clădim cu mijloace românești civilizația românească pentru toți românii. Singura chestiune care trebuie imediat rezolvată, prin brațele unite ale noastre e dreptul Românimii de a se impune ca stăpână în orice colț al pământului pe care l-a locuit, l-a fructificat prin munca ei și l-a adăpat cu sudorile și sângele ei și al străbunilor. A venit timpul să facem aici la noi politica noastră națională, să întrebuițăm în viața noastră națională numai elementele naționale, să îndepărtăm pe străinul nefolositor, iar cu atât mai mult pe străinul pierzător, pe străinul ucigător și pervertitor al neamului nostru.

Citiți integral pe:

www.magazincritic.wordpress.com

Testamentul politic

Mihai Eminescu

Nu voim să trăim într-un stat poliglot, unde așa numita patrie este deasupra naționalității. Singura rațiune de a fi a acestui stat, pentru noi, este naționalitatea lui românească. Dacă e vorba ca acest stat să înceteze de-a fi românesc, atunci o spunem drept că ne este cumplit de indiferentă soarta pământului lui. Voim și sperăm nu o întoarcere la un sistem feudal, ce nici n-a existat cândva în țara noastră, ci o mișcare de îndreptare a vieții noastre publice, o mișcare al cărei punct de vedere să fie ideea de stat și de naționalitate.

Citiți integral pe:

www.magazincritic.wordpress.com

Amurg

Popescu-Dascalu Diana ,cls.a XII-a A

Priviri inflacarate-n codru
Pustietati ce nu-si gasesc norocul,
Falnici campii ce-nalta zbugium
Pe toate le rostesc cu glasul mandru.

Pe culmi s-avanta mandrii corbii
Padurea parca-nhide ochii
Luna sta calma vegheaza
Blanda ca si o mireasa .

Soarele cu Sarm apune
Cu povesti , mandre cunune
De prin lume adunate
Pe la toti imprastiate

Fosnet lin s-aude-n crang
Norii-nalta curat gand
Totu-i lin , parca-adormit

E ca un vis implinit.

Zapada Mieilor

Delcea Daiana clasa a 8-A

Danseaza fulgii de zapada
Si-n suflet simt o bucurie
Cand zburda mieii prin ograda
Vesteste-un an de bogatie

Si ghiocei incep sa iasa
cand printre nori o raza se zareste
de soare alba luminoasa
ce primavara o vesteste

Copilaria

Popescu-Dascalu George,
(Clasa a VIII-a A)

Vantul sulfa ,viscolind
Amintiri dar si suspin
Stau mereu, mi-aduc aminte
De ce-i rau si ce e bine.

Clipele s-au scurs firav,
Ca margelele-n sirag,
Visele s-au spulberat,
Realitatea ne-a marcat.

Toti am fost candva copii
Toti alergam pe campii
Hoinarind din loc in loc
Si nu stam deloc.

Insa anii au trecut
Repede s-au ofilit
Grijile ne-au inundat
Si vise au scufundat.

Scrisoare către suflet

Gheorghe Cosmin Bărboi clasa a IX-a A

Dumnezeu a creat totul, la început, curat și bun, omul și întregul Cosmos, însă căderea în păcat al lui Adam și a Evei, a afectat nu numai pe ei, ci întregul univers. S-a produs o alterare care va persista până la sfârșitul lumii. Omul cu cât înaintează mai mult în știință, cu atât descoperă lucruri noi, dar cu atât este mai nemulțumit și începe să conștientizeze că nu aceasta este realitatea cea pe care o credem noi, ci alta.

Știm că orice lucruri care se întemeiază pe jertfă, pe osteneală și sudoare, este de lungă durată. Omul se pocăiește de tot ce a făcut rău, își dă seama de greșelile făcute și încearcă o viață mai nobilă. În primul rând, nu știm dacă ajungem la bătrânețe, putem în orice clipă să ne stingem. Aceleași obiceiuri pe care le are omul la tinerețe, le are și la bătrânețe, indiferent dacă este bogat, sau sărac. Este foarte greu să te schimbi dintr-o dată. Schimbarea trebuie să o începi de atunci de când îți dai seama că ea trebuie să se întâmple. Puterea pentru realizarea ei e mai mare la tinerețe, la bătrânețe e slăbită, sau n-o mai ai deloc. Este dureros când vezi un bătrân că nu este ca o lumină și nu este un exemplu pentru cei tineri, ci, mai mult, este și vicios. La fel se întâmplă și cu oamenii bogați și săraci: cei bogați nu dăruiesc din bogăția lor, iar cei săraci sunt săraci că nu au curajul să încerce, se lasă pradă ideilor sărăciei. Aici, iarăși este o mare greșală... Toți suntem oameni și avem aceleași legi ale firii și toți suntem răspunzători în fața lui Dumnezeu ca persoane umane. Nu există om care să nu greșească, toți greșim, dar nu toți ne căim ca să ne-ndreptăm. Adevărata îndreptare este când omul înaintează în bine și ajută pe cei bolnavi, pe cei necăjiți, știută numai de el, fără să se laude. Prin laudă și mândrie pierde tot și bogatul și săracul...

Prietenia – Cel mai de preț lucru de pe pământ

Andreea Golumbeanu, cl. A VIII-a B

Prietenia este unul dintre cele mai de preț lucruri pe care le poți avea într-o viață. Pentru că este la mare preț prietenia, trebuie să înțelegem și de ce acest lucru. Pentru că prietenia este un dar mai mare decât orice altceva, ea cântărește foarte mult în balanță bogățiilor vieții. Prietenia înseamnă, iubire, încredere și comunicare. Prietenia este cea care îți oferă siguranță în viață.

Dacă nu ai prietenie și dacă nu oferi prietenie te poți considera un om sărac, indiferent de bogățiile materiale pe care le deții. Gândește-te cum este să ți se întâmple un lucru bun și frumos în viață și să nu ai cu cine să-l împărtășești și cu cine să-l sărbătorești. La fel, în momentele cele mai grele, când poate te simți deznădăjduit și trist, cum te simți când nu ai o mână care să te cuprindă peste umăr și care să-ți spună un cuvânt de încurajare?

Un prieten adevărat este necesar oricăruia dintre noi, indiferent cât de siguri și stăpâni ne-am considera. Sunt momente în viață care nu se pot trăi la fel de intens și pe care nu poți să le treci la fel de ușor fără un prieten adevărat lângă tine. Un lucru frumos este și mai frumos dacă ai un prieten cu care să-l împarți, așa cum un lucru urât, devine mai ușor de trecut dacă ai un prieten căruia să te confesezi.

Da, teoria unui prieten adevărat este destul de simplă și mulți se înghesuie să se numească prieteni adevărați, dar oare chiar sunt?

Un prieten adevărat este cel care înțelege chiar și atunci când tu nu îi spui mare lucru, ce se întâmplă cu viața ta, este cel care îți știe cele mai adânci secrete și este cel căruia îi pasă cu adevărat de tine pentru că el este alături de tine și la succese și la eșecuri. Un prieten adevărat te acceptă așa cum ești și este mereu în preajma ta pregătit să-ți arate respect și încredere. Un prieten adevărat este acela care te simte când nu ești în apele tale, știe când ai nevoie de el chiar dacă nu îl chemi, el vine să-ți fie în preajmă, să te ajute poate doar cu prezența lui. Un prieten este ca un înger păzitor.

Prietenia este ceea ce ne ajută să ne completăm unul pe celălalt și ne oferă un permanent sentiment de siguranță.

De aceea, dacă ai măcar un prieten adevărat te poți considera un om bogat.

Muzeul Țăranului Român

Popazu Andreea Alina

VIII B

Muzeul Țăranului Român este unul dintre cele mai diversificate muzee din familia europeană a Muzeelor de Arte și Tradiții Populare. Este situat în București pe Soseaua

Kiseleff nr.3, lângă Piața Victoriei.

Muzeul a devenit cunoscut pentru colecțiile sale formate din 100.000 de obiecte. De la fondarea sa de către Horia Bernea pe 5 februarie, 1990, funcționează într-o clădire în stil neo-românesc, declarată monument istoric. Muzeografia sa specifică i-a adus în mai

1996 *Premiul- Muzeul European al Anului*, acordat de *Forumul Muzeului European*. Clădirea, ilustrare a stilului neoromânesc, inspirat din tradiția

brâncovenească, dispusă în forma incintelor de tip monastic, a

fost finalizată în anul 1941, luând înfățișarea actualului monument de arhitectură care este sediul Muzeului Țăranului Român. Istoria începe, într-un fel, înainte de înființarea instituțională a muzeului, curând după apariția Principatelor Unite. În această perioadă de început a construcției naționale,

Țăranul devine deja o referință simbolică centrală a identității noastre iar cultura țărănească începe să-i intereseze tot mai mult pe orășeni. Muzeul își va continua periplul istoric și după schimbările

fundamentale de după cel de al doilea război mondial. Evitând la limită să devină cazarmă a “armatei eliberatoare”, clădirea se va transforma, începând în Muzeul Lenin-Stalin, apoi al

Partidului Comunist Român, a Mișcării Revoluționare și Democratice din România, pentru a ajunge tot mai mult, în ultimii ani de regim comunist, un fel de omagiu muzeal al președintelui Nicolae Ceaușescu. Colecțiile

vor fi alungate din sediul lor, adunate o vreme în clădirea palatului Știrbey din Calea Victoriei, unde vor alcătui Muzeul de Artă Populară al Republicii Socialiste România, iar apoi

ingrămădite în depozitele Muzeului Satului. Aici vor aștepta, într-o relativă uitare, vremuri mai bune.

Muzeul detine colectii de ceramică, port popular, tesături pentru interior, lemn, feronerie, scoarte. În curtea muzeului dinspre bulevardul Ion Mihalache a fost montată o biserică din lemn, monument istoric din secolul al XVIII-lea, strămutată aici în anul 1992.

Muzeul Țăranului Român este un loc care îți dezvăluie comorile istorice ale țării, un loc , unde poți descoperi lucruri foarte interesante, care au facut, odată, parte din viața celor care au trăit, înaintea noastră, pe aceste meleaguri.

Romantismul în Muzică și Arte Plastice

Klaudia Bălan VIII B

Romantismul a fost mișcarea artistică apărută în Sfârșitul secolului al XVIII- lea. Apare inițial în zona care fi mai târziu Germania și Anglia. Termenul de romantism nu se aplică numai atunci când vorbim de muzică.

. Muzicianul romantic a urmat o carieră publică în funcție de sensibilitatea audienței provenind din clase de mijloc, lucru mult mai frecvent decât să fie patronat de un

aristocrat al curților imperiale, așa cum a fost cazul cu muzicienii și compozitorii perioadelor anterioare.

Noua generație de muzicieni a creat virtuți, care în calitate de persoane publice își făceau cariera ca soliști mergând în turnee de concerte, iar dirijorii au început să apară ca figuri importante.

Primele manifestări romantice în pictura apar când Francisco Goya începe să picteze la pierderea auzului. O pictura precum “Saturn devorându-și fii” de exemplu prezintă o serie de emoții pentru spectatorul pe care îl face să se simtă nesigur și speriat. Căutarea de exotic de neprimitor, de sălbatic, exprimarea senzațiilor extreme, paradisurile artificiale va reprezenta o altă caracteristică fundamentală al Romantismului.

Arhitectura este dominată de construcții masive: catedrale, mănăstiri, castele realizate mai ales din piatră cu ziduri groase, turnuri înalte și ferestre înguste.

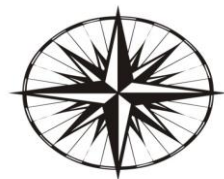
Inițial romantismul era o stare de spirit, o atitudine care va lua mai târziu forma unei mișcări. Autorii romantici au scris din ce în ce mai multe despre propriile lor sentimente, subliniind drama umană, iubirea tragică și ideile utopice. Dezamăgit de realitate artistul romantic își cauta alinarea contemplând și idealizând trecutul.

Opuându-se artei clasice romanticul a găsit refugiu în trecutul medieval exaltând virtuțile cavalești.

Un alt loc pentru romantici a fost natura cu peisajul ei singuratic, viața satului, unde omul este mai aproape de natură, de izvorul sănătos al vieții. De fapt era o atitudine de protest împotriva orașului și a burgheziei dominante.

Subiectivismul romantic se adâncește în melancolie și pesimis, alții artistul se angajează în marile frământări și în lupta pentru împlinirea idealurilor omului. Aflat în dezacord cu realitatea, artistul romantic se simte singur, se închide în neliniștile și visurile sale care devin un izvor al creației artistice. Așa se explică tendința sa spre confesiune, spre analiza propriilor stări sufletești, care devin adevărate probleme cosmice. Se înțelege de ce iubirea este una din temele preferate ale artei romantice.

Dorința unei zile *Altfel*

Oliviu Dumitrescu cl. a IX-a A

Muzica e ca sufletul, cu nuanțe, iar atunci când cânti,
melodia o porți în suflet.

O zi *Altfel*,

o gănesc astfel:

- îmi plac activitățile alături de profesori;
- o zi plină de bucurie și de pace sufletească;

- dragoste părintească din partea profesorilor și prietenia colegilor;
- ziua *Altfel* e lejeră;
- în ziua *Altfel*, faci totul cu pasiune, din toată inima, ca pentru tine;
- în ziua *Altfel*, ne obișnuim și mai mult, unii cu alții;

- în ziua *Altfel* ne dorim surprize, bună-voie și, mai ales, glume (dar nu proaste !)

Mi-ar plăcea să fie tot așa, dacă s-ar putea iar cu profesorii să vorbim așa cum vorbim cu părinții. Rămân la

ideea că tot ce facem la școală să ne bucure sufletul, să ținem unii la alții, să ne răsplătim profesorii cu un comportament adecvat și să ne formăm un caracter deosebit.

Să cunoaștem frumusețea naturii

BĂIATU MARIA-ANDREEA

CLASA a XI-a B

În cadrul sptamanii “Scoala altfel”, un grup de elevi din cadrul școlii noastre coordonat de domnul profesor Badea Alin au mers în vizitarea zonei Lainici.

Deplasarea s-a făcut cu trenul iar odată ajunși acolo s-a hotărât să se înceapă cu o urcare pe munte pe unul dintre traseele montane; urcarea a fost amevoiasa și plină de peripeții, fiind recompensata de peisajele feerice pe care le-am admirat odată cu ajungerea în vârful muntelui.

Din acest punct am putut admira cursul ondulat al Defileului Jiului și am realizat puterea acestui rau care și-a croit drum prin stâncă. De asemenea am văzut martorii luptei dintre Jiu și stânca reprezentanți de brazii seculari, care stau de straie istoriei acestor locuri.

Din liniștea naturii am coborât în liniștea monahala a unuia dintre cele mai cunoscute lăcașuri de cult religios din țară, Mănăstirea Lainici. Intrarea pe poarta este granița dintre lumea reală și o lumea ireală. În interior incrusiv arhitectura și pictura clădirilor îți impun o liniște totală și meditație. Mișcarea oamenilor, fie cei din lumea monahală, fie vizitori se face parcă fără zgomot iar între ieși instantaneu se crează o relație generată de putearea religiilor și credința.

Din liniștea lumii monahale prin liniștea pădurii de la poalele muntelui și cântecul involvurat al Jiului care își continuă lupta cu muntele ne îndreptăm spre drumul de fier construit de înaintașii noștri penrtu a vedea aceste zone de basm.

Prin ceea ce am văzut și am învățat prin acțiunea” Scoala altfel” profesorii ne-au dat o lecție adevărată de viață.

E trist... dar trebuie sa actionam!

România își vinde pământul. Nu-i o surpriză, pentru că altceva nici n-a prea rămas. 800.000 de hectare de teren arabil au fost deja luate. De olandezi, de nemți, de elvețieni, în principal. Oameni care au înțeles că o investiție de 1.500, 2000 de euro pentru un hectar nu le poate aduce pierderi. Un teren nu e ca o casă, de pildă. Poți să faci speculații, poți încerca să-l vinzi mai scump. Ceea ce s-a și întâmplat, de altfel, în România în ultimii ani. Dar, cu un teren se poate face și altceva. Poate fi lucrat, de exemplu. Dar nu ca hobby, în spatele casei. Ci pe suprafețe mari. Altfel e degeaba.

Un suedez e ultimul pe lista cumpărătorilor de pământ din România. Omul a luat, cu 10 milioane de euro, banii jos, 50.000 de hectare. Și mai vrea încă pe atât. Mai pune 10 milioane și se apucă de cultivat sfeclă. Știe că în cel mult 5 ani își va recupera banii.

Pentru români, că terenurile sunt cumpărate de străini, este pentru început o veste bună. Oamenii vor avea de lucru. Sigur, pe salarii ca-n agricultură. Adică mai mici. Dar tot e ceva, pentru că, firește, acasă ce să mai facă? Teren să pună de-o mămăligă nu va fi. Nici de crescut o vacă.

Iar de aici încolo continuă veștile proaste. Românul va lucra pe salariul propus de noul groff, olandez, suedez, ce-o fi el, sau nu va

lucra deloc. Va vinde și va pleca, pentru că nu va fi loc de vaca lui pe nicăieri. Istoria e plină de exemple de acest fel, vesticii, nu-i așa, civilizatori și coloniști, le-au pus în aplicare și peste Ocean. Nimic nu e nou sub soare. Iobagi am fost. Vom fi din nou. Pentru că n-avem încotro, dar și pentru că n-avem minte.

Asociații agricole sunt puține în România. Aici, să moară capra vecinului contează mai mult decât să le fie tuturor boilor bine. Cu mai puțin de un veac în urmă erai om dacă aveai petecul tău de pământ. Erai pribeag, vagabond, în absența acestuia. Comuniștii au devenit insuportabili odată cu colectivizarea. Politica nu-i interesa chiar atât de mult pe oameni. Pământul, da. Generația următoare, cea care l-a primit înapoi, n-a mai știut să-l prețuiască.

Poate că sună ca o poveste în cod roșu. Dar, nu e vorba de idei de stânga sau de dreapta. Nici de socialism și de capitalism. Aici e vorba doar de supraviețuire. Și mă tem că nu vom avea prea multe șanse.

Dan Brie

Curiozități Diversiment

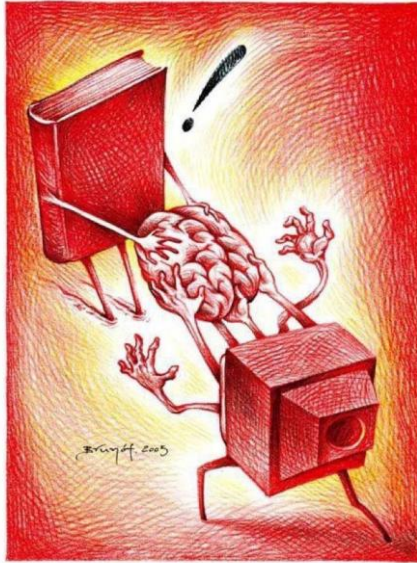

Știi că:

- 20 de tuneluri trec pe sub Tamisa în Londra
- În Japonia, pedeapsa capitală este încă legală
- Tradiția iepurașului de Paște vine din Germania
- Muntenegru este cel mai recent stat european
- Pauză de cafea datează din 1902
- Știați că girafele au același număr de vertebre cervicale (ale gâtului) ca și oamenii? Numărul lor este de 7.
- Stiloul a fost inventat de romanul Petrarca Poenau
- Celebrul cub Rubik a fost inventat în 1974
- Știați că primele Jocuri Olimpice desfășurate în emisfera sudică au fost găzduite de orașul australian Melbourne în 1956?

"Luați o jumătate de afirmare a unui ziar opozant și amestecați-o bine cu jumătate de dezmințire a unui guvernamental - iată o rețetă adeseori bună pentru a afla adevărul" - I. L. Caragiale

O carte bună e ca și o conversație cu un om deștept

Culese de: *Vlad Mariana*
Clasa XI A

La urmatoarele alegeri voteaza - 1 pe Ali
 Baba !

Are numai 40 de hoti in subordine.

Îmi aduc aminte de o vorbă celebră *John F. Kennedy* “nu vă întrebați niciodată ce face țara pentru voi ci ceea ce puteți face voi pentru țară”, la care fiecare dintre noi trebuie să gândească.

Când vine vorba de statutul social al intelectualului sau demnitatea unora sau a altora în fața semidoctilor sau profesionalismului de mîna a doua cu care de mii de ani se luptă cetățenul de rând, acest citat ar trebui să ne consoleze și să ne redea speranța în idealurile noastre intangibile. Pe de altă parte, vesurile:

“Fericit este acela care doarme-n cimitir,
Nici n-aude nici nu vede, nu plătește nici un bir”, al cărui autor nu-l cunosc, te indispen și te determină să nu încetezi niciodată lupta cu autorii morali ai vicisitudinilor vremurilor în care trăim. Întrebarea este care ar fi atitudinea noastră față de cele două puncte de vedere total diferite despre modul de a viețui al oamenilor? Nu răspund acestei provocări pentru a nu crea interpretări eronate față de ceea ce simt, gîndesc sau vorbesc. Atât pot spune că simțirea ar trebui să primeze rațiunii și astfel, alta ar fi fața omenirii.

C.D.I

Charlie Chaplin si Stan Laurel au fost colegi de camera

Născuți destul de curând unul după celălalt (Charlie Chaplin în aprilie 1889, Stan Laurel în iunie 1890), având amândoi tati actori și provenind din pătură săracă a societății britanice, destinele celor doi s-au intersectat odată cu intrarea lor în trupa de actori a lui Fred Karno, un impresar de teatru care și-a urcat angajații pe scenele din Anglia și Statele Unite. Charlie Chaplin s-a alăturat trupei lui Karno în 1910 din postura de muzician și actor, Stan (născut Arthur Stanley Jefferson) în 1912 din postura de aspirant la o carieră de actor.

Trupa a efectuat în 1912 un turneu în Statele Unite, cei doi tineri care aveau să devină mai târziu stele ale cinematografilei mondiale fiind colegi de cameră în timpul turneului. În unele spectacole Stan a jucat ca dublură a lui Charlie Chaplin, acesta fiind deja veteran în trupă de actori. La finalul turneului Stan s-a întors în Anglia în timp ce Charlie Chaplin a rămas în Statele Unite, stabilindu-se în California. Cei doi aveau să se mai întâlnească ocazional tot în California, Stan și Bran ajungând și ei pe coasta de vest a Americii pentru a turna celebrele lor filme.

APARIȚIA

Revista culturală „Orpheus” este editată periodic la cererea cadrelor didactice și se găsește de vânzare la sediul redacției.

CONTACT

Târgu Jiu: Liceul de Muzică și Arte Plastice „Constantin Brâiloiu”, Târgu-Jiu, Gorj.

Telefon: 0253214077

COLABORARE

Așteptăm colaboratori serioși. Textele tehnoredactate*, în Microsoft Word, Office XP, și semnate pot fi trimise pe adresa de e-mail a revistei: magazincritic@yahoo.com, până la data de 20 a fiecărei luni. Tehnoredactarea se va face cu font Arial, corp 10-12, pagină format A5, folosindu-se diacritice. Responsabilitatea textelor publicate aparține în exclusivitate autorilor. O echipă redacțională va selecta articolele în vederea publicării acestora. Atenție la plagiat! (*Reguli minime de tehnoredactare: Înainte de punct, virgulă, punct și virgulă, două puncte, trei puncte, semnul exclamării, semnul întrebării, nu se pune spațiu. Spațiul se va pune după aceste semne de punctuație, precum și înainte de deschiderea unei paranteze.)

CONCEPȚIE GRAFICĂ / MACHETARE / DESIGN

Asociația culturală “Liga Tinerilor Creștini Ortodocși Români” – Motru

---

EDITAREA

Liceul de Muzică și Arte Plastice „Constantin Brâiloiu”, Târgu-Jiu

---

TIPARUL

a fost executat la PrinXpert – Craiova, Dolj
3133

ISSN 1844 -